

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžfk/93/2017
Identifikačné číslo spisu: 5016200556
Dátum vydania rozhodnutia: 30.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:5016200556.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu (v konaní sťažovateľ): METALCOM Čadca, s.r.o., IČO: 31 730 159, so sídlom 023 12 Svrčinovec č. 1133, zast.: JUDr. Annou Mozolíkovou, advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie Palárikova č. 1449, 022 01 Čadca, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, IČO: 42 499 500, so sídlom Lazovná č. 63, 974 01 Banská Bystrica, vo veci všeobecnej správnej žaloby, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 16. mája 2017 č. k. 20S/87/2016, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom konania nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Predmet kasačnej sťažnosti

1. Konanie o kasačnej sťažnosti z 28.07.2017 sa týka prieskumu rozsudku Krajského súdu v Žiline sp.zn. 20S/87/2016 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým správny súd žalobu proti rozhodnutiu č. 227462/2016 z 28.04.2016 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ - príloha spisu) vydanému v colnom konaní zamietol.

2. Kasačná sťažnosť sa opiera o nasledovné sťažnostné body:

- § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., t.j. správny súd sa opomenul vysporiadať s návrhom žalovaného na prerušenie konania prednesený na pojednávaní dňa 16.05.2017,

- § 440 ods. 1 písm. g) v spojení s odsekom 2 S.s.p., t.j. správny súd nesprávne právne posúdil čl. 221 ods. 4 nariadenia Rady (EHS) č. 2913/92 z 12. októbra 1992, ktorým sa ustanovuje Colný kódex spoločenstva v znení neskorších zmien a doplnkov (ďalej len „Colný kódex“) a s tým spojeného naplnenia podmienok/predpokladov na použitie postupu podľa čl. 221 ods. 4 Colného kódexu, ako aj
- § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p., t.j. správny súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu v otázke dodržania procesných práv účastníka správneho konania (bez bližšieho odôvodnenia).

II.

Priebeh a výsledky administratívneho konania

3. Napadnutým rozhodnutím žalovaný ako odvolací colný orgán konajúci v zmysle § 4 ods. 3 písm. s) zákona č. 333/2011 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti dani, poplatkov a colníctva v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 333/2011 Z.z.“) a podľa § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej tiež „Správny poriadok“) postupom podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku potvrdil rozhodnutie Colného úradu Žilina (ďalej tiež „colný úrad“) zn. 19253/2016 z 11.01.2016 (ďalej tiež „prvostupňové rozhodnutie“) a odvolanie žalobcu zamietol.

Podľa § 4 ods. 3 písm. s) zák. č. 333/2011 Z.z. v znení relevantnom pre preskúvanú vec Finančné riaditeľstvo plní tieto úlohy:

s) rozhoduje o odvolaniach proti rozhodnutiam daňových úradov, colných úradov a Kriminálneho úradu finančnej správy a preskúma ich rozhodnutia mimo odvolacieho konania,

4. Prvostupňovým rozhodnutím bol podľa čl. 201 ods. 1 písm. a) Colného kódexu žalobcovi ako dlžníkovi podľa čl. 201 ods. 3 Colného kódexu zapísaný a následne oznámený colný dlh, ktorý sa skladá z antidumpingového cla a z dane z pridanej hodnoty (ďalej len „colný dlh“) a ktorý vznikol z titulu prepustenia tovaru (rôzny spojovací materiál zo železa alebo ocele) viacerými rozhodnutiami v roku 2011 do colného režimu voľný obeh.

Podľa čl. 201 ods. 1 písm. a) Colného kódexu v citovanom znení colný dlh pri dovoze vzniká:

a) prepustením tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu do voľného obehu, ...

Podľa čl. 203 ods. 3 Colného kódexu v citovanom znení dlžníkom je deklarant. V prípade nepriameho zastúpenia je dlžníkom taktiež osoba, na ktorej účet sa colné vyhlásenie predkladá. Ak je colné vyhlásenie s návrhom na prepustenie tovaru do jedného z colných režimov uvedených v odseku 1 vystavené na základe údajov, v dôsledku ktorých neboli celé clo alebo jeho časť vybraté, každá osoba, ktorá poskytla údaje k vystaveniu colného vyhlásenia a ktorá si bola alebo si mala byť vedomá, že takéto údaje nie sú pravdivé, môže byť taktiež považovaná za dlžníka v súlade s platnými národnými predpismi.

5. Vznik colného dlhu colný úrad odôvodnil tým, že hoci pri dovoze tovaru bol deklarovaný jeho thajský pôvod, tak vyšetrovaním Európskeho úradu pre boj proti podvodom (ďalej len „OLAF“) v spolupráci s príslušnými orgánmi Thajského kráľovstva bolo zistené, že tovar bol vyvezený z Čínskej ľudovej republiky do Thajska a až následne, bez akéhokoľvek spracovania, bol tovar vyvezený do Európskej únie, následkom čoho tovar nezískal a ani nemohol získať thajský pôvod, ale pôvod tohto tovaru zostal čínsky.

6. Na námietku žalobcu, že v zmysle čl. 221 ods. 3 Colného kódexu došlo k preklúzii a zániku vymáhateľnosti pohľadávky, colný úrad argumentoval, že v predmetnej veci aj po ukončení trojročného obdobia uvedeného v článku 221 ods. 3 Colného kódexu je možné oznámiť dlžníkovi colný dlh, ak je colný dlh výsledkom skutku, ktorý v čase spáchania podliehal začatiu trestného konania na súde.

Podľa čl. 221 ods. 3 Colného kódexu v citovanom znení oznámenie dlžníkovi sa neuskutoční po ukončení obdobia troch rokov od dátumu, keď sa nadobudol colný dlh. Toto obdobie sa predlžuje od času, keď sa podá odvolanie v zmysle článku 243 na obdobie odvolacieho konania.

Podľa čl. 221 ods. 4 Colného kódexu v citovanom znení platí, že ak je colný dlh výsledkom skutku, ktorý v čase spáchania podliehal začatiu trestného konania na súde, jeho výška sa môže na základe podmienok uvedených v platných ustanoveniach oznámiť dlžníkovi aj po ukončení trojročného obdobia uvedeného v odseku 3.

7. Preto žalovaný zdôraznil, že v súvislosti s týmto dovozom tovaru bolo dňa 26.11.2014 začaté trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku vo veci pokračujúceho zločinu falšovania a pozmeňovania verejnej listiny, úradnej pečate, úradnej uzávery, úradného znaku a úradnej značky podľa § 352 ods. 1, odsek 5 a odsek 7 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov (ďalej len „Trestný zákon“) v súbehu s pokračujúcim zločinom porušovania predpisov o obehu tovaru v styku s cudzinou podľa § 254 ods. 2, odsek 5 písm. a) Trestného zákona a v súbehu s pokračujúcim zločinom skrátenia dane a poistného podľa § 276 ods. 1 a 3 Trestného zákona.

8. Uvedené skutočnosti boli colnému úradu oznámené listom Kriminálneho úradu finančnej správy (ďalej len „KÚFS“) Bratislava zn. ČVS: KÚFS-22/7025-V-2014 z 27.11.2014.

Podľa § 5 ods. 3 písm. i) zák. č. 333/2011 Z.z. Kriminálny úrad finančnej správy

i) plní a zabezpečuje úlohy v oblasti vyšetrovania trestných činov spáchaných v súvislosti s porušením daňových predpisov v oblasti dane z pridanej hodnoty pri dovoze a spotrebných daní alebo colných predpisov a zisťovania ich páchatel'ov,

III.

Konanie na správnom súde

9. Proti napadnutému rozhodnutiu podal žalobca postupom podľa Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) prostredníctvom právneho zástupcu na Krajský súd v Žiline žalobu z 17.03.2014.

10. Krajský súd v Žiline ako správny súd konajúci po 01.07.2016 v zmysle ustanovenie § 491 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „S.s.p.“) nariadil vo veci pojednávanie a po oboznámení sa s administratívnym spisom žalovaného dospel k záveru, že žalobe nie je možné priznať úspech. Preto postupom podľa § 190 v napadnutom rozsudku vyslovil, že ju zamietol z nasledujúcich dôvodov.

Podľa § 491 ods. 1 S.s.p. platí, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

11. S poukazom na relevantné ustanovenia Správneho súdneho poriadku, Colného kódexu ako aj na rozsudok Najvyššieho správneho súdu Českej republiky sp.zn. 5Afs 99/2007 (ďalej len „rozsudok NNS“) a po podrobnej rekapitulácii skutkového stavu zachyteného v spise colného úradu, žalobných dôvodov a argumentácie žalovaného správny súd poukázal na to, že žalobca nespochybnil splnenie podmienok na zapísanie colného dlhu (viď body č. 9 a č. 23 napadnutého rozsudku).

12. Správny súd preskúmal predovšetkým zákonnú prekážku, t.j. či bolo možné oznámiť žalobcovi ako dlžníkovi sumu colného dlhu vzhľadom na uplynutie všeobecnej trojročnej premlčacej lehoty v zmysle Colného kódexu. Podľa správneho súdu splnenie podmienky uvedenej v čl. 221 ods. 4 Colného kódexu mal colný úrad preukázané hore uvedeným oznámením KÚFS (viď bod č. 7), podľa ktorého ho KÚFS upovedomil, že vyšetrovateľom finančnej správy, pobočka KÚFS STRED Žilina bolo začaté dňa 26.11.2014 trestné stíhanie podľa tam uvedených ustanovení Trestného poriadku a Trestného zákona.

13. V tejto súvislosti správny súd poukázal (viď citovaný bod č. 9 napadnutého rozsudku) na opis skutku, z ktorého je zistiteľné, že ide o neznámeho páchatel'a u právnickej osoby METALCOM Čadca, s.r.o., ako aj to, že pri colných vyhláseniach evidenčných čísel, ktoré boli presne špecifikované, bolo preukázané, že colné predpisy boli uplatnené na základe nesprávnych alebo neúplných údajov, v dôsledku čoho bola do účtovnej evidencie zapísaná nižšie ako dlžná suma dovozná platba, a to v zmysle výsledkov šetrenia OLAF uvedených v Záverečnej správe. Prílohou k tomuto oznámeniu KÚFS bola záverečná správa THOR FINAL REPORT zo dňa 05.06.2014 (tiež „záverečná správa OLAF“ - na č.l. 84 administratívneho spisu, resp. slovenský text na č.l. 78), overené kópie colných vyhlásení a ďalšie doklady.

14. Ďalej správny súd uviedol (viď bod č. 10 napadnutého rozsudku), že samotné oboznámenie sa s vyšetrovacím spisom zo strany žalobcu by nemohlo zmeniť skutkovú situáciu, pretože rozhodnutie o

začatí trestného stíhania nemôže žalobca ovplyvniť tým, že by si preštudoval spis. Ako nesprávny odmietol názor žalobcu, že podkladom pre vydanie týchto rozhodnutí bol celý vyšetrovací spis a že bolo potrebné vyčkat' na právoplatné rozhodnutie orgánov činných trestnom konaní v trestnej veci.

15. V uvedenej súvislosti tiež správny súd rozhodne nesúhlasil s argumentom žalobcu, že v danom prípade trestné stíhanie začal správny orgán, ale naopak poukázal na to, že toto trestné stíhanie začal orgán činný v trestnom konaní, v danom prípade vyšetrovateľ Finančnej správy Slovenskej republiky, pobočky KÚFS ako policajt v zmysle § 10 ods. 8 písm. b) Trestného poriadku.

16. Tiež správny súd zdôraznil, že záverečnej správe OLAF colný úrad nepriznal väčšiu dôkaznú silu ako iným dôkazom ale naopak ju vyhodnotil v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov. Pokiaľ žalobca konštatoval, že predložil žalovanému v správnom konaní dôkazy, ktoré vyvracajú správu OLAF, tak toto nie je podľa správneho súdu preukázané a zo správneho spisu ani nevyplýva. Samotné tvrdenie sťažovateľa, že k úprave tovaru môže dôjsť aj mechanickou úpravou bez vplyvu na hmotnosť tovaru, správny súd vyhodnotil ako tvrdenie hypotetické.

17. Preto podľa správneho súdu v preskúvanom konaní nebolo relevantným spôsobom spochybnené, že k predpísaniu colného dlhu došlo po uplynutí relevantnej lehoty. S poukazom na vyššie uvedené dôvody dospel správny súd k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

IV.

Obsah kasačnej sťažnosti / stanoviská

A)

18. Proti napadnutému rozsudku sťažovateľ povinne zastúpený advokátkou v zákonnej lehote podal kasačnú sťažnosť zo dňa 28.07.2017 (č.l. 79) doplnenú podaním z 03.08.2017 (č.l. 86) z dôvodov uvedených v

- § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p., t.j. krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

- § 440 ods. 1 písm. g) v spojení s odsekom 2 S.s.p., t.j. krajský súd rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, ako aj

- § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p., t.j. krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu.

19. Sťažovateľ v nasledujúcich sťažnostných bodoch podľa § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. vrátane nutnosti zohľadniť hore uvedenú povinnosť podľa odseku 2 najmä uviedol, že správny súd:

k § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p. :

o správny súd ústny návrh žalovaného na prerušenie konania prednesený na pojednávaní dňa 16.05.2017 nezaprotokoloval do zápisnice o pojednávaní a ani o tomto návrhu nerozhodol,

k § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p. :

o nesprávne posúdenie námietky žalobcu (v správnom konaní), že malo dôjsť minimálne k prerušeniu správneho konania do skončenia trestného konania,

o účastník konania musí mať možnosť namietať prípadné účelové vedenie trestného konania, nakoľko ide o jednu a tú istú organizáciu,

o colný úrad nedostatočne a neúplne zistil skutočný stav veci, keďže nemal pripojený trestný spis,

o nesprávny právny záver, že uznesením OČTK je správny orgán, žalobca, odvolací správny orgán, krajský súd ako aj najvyšší súd viazaný,

o žalobca dezinterpretoval rozsudok NSS (viď bod 7 kasačnej sťažnosti),

o na súd sa môže dostať až dôvodne podložená trestná vec, na základe obžaloby, dôkazov a konkrétne obvinenej osoby (bližšie analyzované sťažovateľom v doplnení kasačnej sťažnosti) - pokiaľ nie je trestné stíhanie skončené, nie je colný úrad oprávnený dorubiť clo (najmä viď bod 6 kasačnej sťažnosti),

o nesprávny právny názor správneho súdu, že aj vtedy nie je záväzná 3 ročná lehota pre colný úrad, ak ešte neprebíha konanie o tomto trestnom skutku na súde (viď bod 14 napadnutého rozsudku v spojení s

bodom 8 kasačnej sťažnosti),

o porušené právo sťažovateľa dostať všetky podklady pre rozhodnutie vrátane záverečnej správy OLAF s odkazom na zrušujúci rozsudok (Krajský súd v Žiline sp.zn. 20S/128/2015) v skutkovo podobnej a právne totožnej veci rozhodovanej 2 členkami senátu konajúceho v tejto veci (viď bod 9 kasačnej sťažnosti),

o nesprávne právne posúdenie správnym súdom tvrdenia sťažovateľa, že k úprave tovaru môže dôjsť i bez vplyvu na hmotnosť tovaru (viď bod 10 kasačnej sťažnosti),

o výňatok (rešerš) vytvorený správnym orgánom nemôže slúžiť ako podklad pre rozhodnutie (viď bod 11 kasačnej sťažnosti),

o rozpor medzi závermi správneho súdu vo vzťahu k aplikácii čl. 221 ods. 4 Colného kódexu (nie je potrebné konanie na súde) a k čl. 10 ods. 3 nariadenia 883/2013 (vzťahuje sa len na súdne konania) - viď body 12 a 13 kasačnej sťažnosti.

- k § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p. sťažovateľ v rozpore s § 445 ods. 1 písm. c) S.s.p. neuviedol žiadne konkrétne sťažnostné body.

20. Záverom sťažovateľ navrhol procesný záver konania na kasačnom súde v tom duchu, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil, alternatívne zmenil tak, že zruší preskúmané rozhodnutie v spojení s prvostupňovým rozhodnutím a vec vráti na colný úrad na ďalšie konanie. Pre prípad úspechu si sťažovateľ uplatnil nárok na náhradu trov kasačného konania v plnom rozsahu.

B)

21. Z vyjadrenia žalovaného z 18.09.2017 (č.l. 99) vyplýva, že sťažovateľ neuvádza žiadne nové právne relevantné skutočnosti, preto žalovaný sa k týmto námietkam vyjadril s opätovnou argumentáciou.

22. Ďalej žalovaný v súvislosti s právnymi účinkami záverečnej správy OLAF poukázal na článok 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (prednosť právne záväzných aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie) a § 1 zákona č. 416/2004 Z. z. o Úradnom vestníku Európskej únie (účinky právne záväzných aktov Európskych spoločenstiev a Európskej únie uverejnených na území Slovenskej republiky) - ďalej len „zák. č. 416/2004 Z.z.“.

23. Čo sa týka možnosti sťažovateľa uplatniť svoje práva účastníka colného konania, žalovaný prezentoval jednotlivé jeho úkony v tomto colnom konaní vrátane listu colného úradu zn. 1774459/2015 z 15.12.2015, prostredníctvom ktorého colný úrad odôvodnil tak skutočnosť, že sťažovateľovi nebola a ani nemohla byť [dôraz na dôvernosť a ochranu údajov v zmysle čl. 10 Nariadenia č. 883/2013 Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, EURATOM) č. 883/2013 z 11. septembra 2013 o vyšetrovaníach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nariadenie Rady (Euratom) č. 1074/1999 (ďalej len „nariadenie č. 883/2013“)] poskytnutá celá a kompletná správa z vyšetrovania OLAF.

24. Na druhej strane žalovaný uviedol, že všetky podklady a zistenia vyplývajúce zo záverečnej správy OLAF, týkajúce sa sťažovateľa, mu boli poskytnuté a sťažovateľ mal možnosť sa s nimi oboznámiť a vyjadriť sa k nim. Avšak sťažovateľ v rámci využitia svojho práva vyjadriť sa neuviedol žiadne konkrétne dôkazy, návrhy, či skutočnosti, ktoré by vyvracali správnosť a pravdivosť výsledkov vyšetrovania OLAF a z neho vyplývajúcich skutočností, ktoré boli podkladom pre prvostupňové rozhodnutie.

25. Ďalej žalovaný s poukazom na čl. 221 ods. 4 Colného kódexu uviedol, že Colný kódex nevyžaduje, aby bola trestnosť daného skutku konštatovaná právoplatným rozhodnutím príslušného súdu. Prítom osobou, ktorá posudzuje to, či určitý skutok podlieha začatiu trestného konania na súde, je aj policajt, ktorým je v zmysle § 10 ods. 8 písm. f) Trestného poriadku okrem iného aj poverený pracovník finančnej správy. Rozsah jeho oprávnení je vymedzený najmä v ustanovení § 5 ods. 3 písm. h) zákona č. 333/2011 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti daní, poplatkov a colníctva v znení neskorších prepisov (ďalej len „zák. č. 333/2011 Z.z.“).

Podľa § 10 ods. 8 Trestného poriadku v znení relevantnom pre preskúmanú vec policajtom sa na

účely tohto zákona rozumie

f) poverený pracovník finančnej správy, ak ide o trestné činy spáchané v súvislosti s porušením colných predpisov alebo daňových predpisov v oblasti dane z pridanej hodnoty pri dovoze a spotrebných daní, ... Podľa § 5 ods. 3 písm. h) zák. č. 333/2011 Z.z. v znení relevantnom pre preskúvanú vec Kriminálny úrad finančnej správy

h) plní a zabezpečuje úlohy v oblasti odhaľovania trestných činov spáchaných v súvislosti s porušením daňových predpisov v oblasti dane z pridanej hodnoty a spotrebných daní alebo colných predpisov a zisťovania ich páchatel'ov, ...

26. Tiež sa žalovaný vyjadril k interpretácii čl. 221 ods. 4 Colného kódexu tak, že v čase spáchania určitého protiprávneho skutku (trestného činu) ešte neprebíha v danej veci trestné konanie (to sa začína až po zistení/odhalení daného protiprávneho konania) a už vôbec nemôže existovať vo vzťahu k tomuto konaniu (trestnému činu) v okamihu jeho spáchania žiaden právoplatný rozsudok trestného súdu.

27. Rovnako sa žalovaný vyjadril k rozsudkom, ktoré colný úrad uvádzal v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia. Podľa žalovaného tieto rozsudky nie sú prameňom práva, na základe ktorého colný úrad rozhodnutie vydal.

28. Záverom žalovaný navrhol, aby kasačný súd sťažovateľom podanú kasačnú sťažnosť zamietol a sťažovateľovi nepriznal náhradu trov konania.

29. Podaním z 29.07.2019 a označeným ako „1Sžfk/93/2017 - doplnenie argumentácie pre zrušenie napadnutého rozsudku krajského súdu - METALCOM Čadca, s.r.o. - FR SR (2.vec 107.918,31 €) " predložila v 8 bodoch zhrnutú svoju argumentáciu, t.j. sťažnostných bodov po uplynutí lehoty na podanie kasačnej sťažnosti (§ 445 ods. 2 S.s.p.).

V.

Právne názory kasačného súdu

A) Všeobecné vymedzenie kasačnej právomoci

30. Senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd (§ 438 ods. 2 S.s.p.) predovšetkým postupom podľa § 452 ods. 1 v spojení s § 439 S.s.p. preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a z toho vyplývajúce možné dôvody jej odmietnutia. Po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ S.s.p.), a s prihliadnutím na formálnu viazanosť posudzovania kasačnej sťažnosti (§ 453 ods. 2 časť vety prvej pred bodkočiarkou v spojení s § 439 ods. 3 písm. a/ S.s.p.) a neviazanosť sťažnostným návrhom (§ 453 ods. 3 S.s.p.) kasačný súd preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu, a jednomyselne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 S.s.p.) si osvojil záver, že kasačnú sťažnosť je v zmysle § 461 S.s.p. potrebné zamietnuť, nakoľko po jej preskúmaní kasačný súd na základe nižšie uvedených právnych názorov dospel k záveru, že je nedôvodná.

31. Na prvom mieste kasačný súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil v zmysle § 5 ods. 5 v spojení s § 442 S.s.p. iba na návrhovej slobode účastníka (v preskúmanej veci sťažovateľa), t.j. na zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Správneho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti preskúmanému rozhodnutiu či postupu orgánu verejnej správy a následne proti napadnutému rozsudku. Preto kasačný súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody vstupovať.

32. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd tiež zdôrazniť, že právo na súdnu ochranu (čl. 46 a nasl. ústavy Slovenskej republiky) nie je absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzujúcim podmienkam (čl. 51 ods. 1 ústavy). To platí aj v prípade kasačnej sťažnosti ako mimoriadneho opravného prostriedku (§ 438 ods. 1 S.s.p.), ktorý nie je možné použiť „celoplošne" na odstránenie nespokojnosti účastníka konania s akýmkoľvek rozhodnutím

správneho súdu a ktorej aplikácia môže narušiť princíp právnej istoty strán, ktorých právna vec bola právoplatne skončená (§ 145 S.s.p.).

33. Pôvodná úprava súdneho prieskumu rozhodnutí správnych orgánov vrátane inštitútu opravných prostriedkov sa od účinnosti Správneho súdneho poriadku podstatne zmenila s tým, že konanie o kasačnej sťažnosti má zabezpečiť tri rozdielne úlohy, a to rýchlu a efektívnu nápravu najpodstatnejších procesných pochybení, objasnenie otázok zásadného právneho významu ako aj zjednocovanie judikatúry. Je potom na zvážení sťažovateľa vrátane zvýšeného významu úlohy kvalifikovane právneho konania sťažovateľa (§ 5 ods. 5 v spojení s § 449 ods. 1 veta prvá S.s.p.), ktorú z uvedených úloh má ním podaná kasačná sťažnosť v správnom súdnictve plniť.

34. Zo zásady, že kasačný súd je dôvodmi kasačnej sťažnosti viazaný [§ 439 ods. 3 písm. a) a contrario § 453 ods. 2 veta druhá S.s.p.] jednoznačne vyplýva procesná povinnosť sťažovateľa s plnou zodpovednosťou za procesný výsledok navrhnutý v kasačnej sťažnosti [sťažnostný návrh podľa § 445 ods. 1 písm. d) S.s.p.] objasniť zákonným spôsobom, z čoho vyvodzuje prípustnosť opravného prostriedku, a náležite vymedziť dôvod kasačnej sťažnosti [§ 440 v spojení s 445 ods. 1 písm. c) S.s.p.]. V dôsledku spomenutej viazanosti kasačný súd nekoná nad rozsah (§ 453 úvod S.s.p.), ktorý sťažovateľ vymedzil v kasačnej sťažnosti uplatneným dôvodom.

B) K dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.

35. Ako prvý dôvod kasačnej sťažnosti musí kasačný súd vyhodnotiť dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p., nakoľko tento má dopad na zvyšné dva dôvody. 30. Sťažovateľ prostredníctvom prvého dôvodu namieta, že správny súd nesprávne právne posúdil preskúmanú vec, t.j. meritum sporu [kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. g) S.s.p.]. Z doterajšej judikatúry (napríklad rozsudok sp.zn. 1Sžfk 47/2017 zo dňa 24. júla 2018) vyplýva, že s týmto kasačným dôvodom zákonodarca spája právnu situáciu, kedy správny súd na správne a zákonným spôsobom zistený skutkový stav (§ 440 ods. 1 písm. f) S.s.p.) bez vád zaťažujúcich jeho rozhodovanie (písmena a/ až f/) nesprávne aplikuje objektívne právo v merite veci, a to spätne na takto zistený skutkový stav, bez možnosti opory v doterajšej ustálenej rozhodovacej praxi kasačného súdu (a contrario písmeno h/).

36. Tento dôvod je relevantný iba, ak je nesprávnosť aplikácie objektívneho práva správnym súdom (resp. nesprávne vyriešenie niektorej právnej otázky správnym súdom) zapríčinená chybným výberom normy hmotného práva alebo procesného práva, ktorá vo svojej hypotéze nemá také predpoklady, aké vyplývajú zo zisteného skutkového stavu. Preto nesprávne právne posúdenie veci správnym súdom tvrdené sťažovateľom konkrétne spočíva v tom, že použil nesprávnu právnu normu, alebo síce aplikoval správnu právnu normu, ale ju nesprávne interpretoval, a napokon právnu normu síce správne vyložil, ale na zistený skutkový stav ju nesprávne aplikoval. Práve v tomto rámci musí sťažovateľ vymedzovať svoje sťažnostné body, aby sa kasačný súd mohol s týmto dôvodom riadne zaoberať.

37. V uvedenej súvislosti musí kasačný súd zdôrazniť, že pri výklade právnych predpisov a ich inštitútov nemôže správny súd k nim pristupovať len z hľadiska gramatického výkladu ale musí si spoľahlivo ustáliť zmysel a účel dotknutej právnej normy, t.j. v preskúmanej veci otázku prípustnosti súčasného napadnutia právoplatného rozsudku viacerými dôvodmi kasačnej sťažnosti a tým aj vylúčiť kontraproduktívnu snahu sťažovateľa či už z dôvodu neistoty alebo nedostatku úplného presvedčenia o správnosti svojej kasačnej argumentácie pokusne uplatňovať popri sebe rozmanité, so sporom vecne nesúvisiace, hypotetické alebo navzájom sa vylučujúce dôvody, a skúšať, ako budú prijaté kasačným súdom.

38. Sťažovateľ v uvedenej súvislosti nesúhlasí s výkladom dotknutých ustanovení Colného kódexu, ktorým je nepochybne právny akt spadajúci pod ustanovenie čl. 7 ods. 2 ústavy s účinkami vymedzenými v § 1 zák. č. 416/2004 Z.z. Tiež je pre kasačný súd nepochybné, že právomoc vykladať ustanovenia Colného kódexu ako predpisu práva/ aktu Únie má iba Súdny dvor Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“). Preto v preskúmanej veci námietka sťažovateľa na aplikáciu rozsudku NSS správnym súdom nebola relevantná, lebo táto aplikácia nemá oporu v právnom poriadku Slovenskej republiky. Na

okraj veci kasačný súd poznamenáva, že judikatúra najvyšších súdov iných štátov vrátane Českej republiky tvorí významný právny zdroj poznania práva avšak ako taký ide o nezáväzný prameň práva.

Podľa čl. 7 ods. 2 ústavy veta prvá a druhá Slovenská republika môže medzinárodnou zmluvou, ktorá bola ratifikovaná a vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, alebo na základe takej zmluvy preniesť výkon časti svojich práv na Európske spoločenstvá a Európsku úniu. Právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a Európskej únie majú prednosť pred zákonmi Slovenskej republiky.

Podľa § 1 zák. č. 416/2004 Z.z. právne záväzné akty Európskych spoločenstiev a právne záväzné akty Európskej únie uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie alebo v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev sú v súlade s medzinárodnými zmluvami účinné na území Slovenskej republiky.

Podľa čl. 267 ods. 1 Zmluvy o fungovaní Európskej únie Súdny dvor Európskej únie má právomoc vydať predbežný nález o otázkach, ktoré sa týkajú:

a) výkladu zmlúv;

b) platnosti a výkladu aktov inštitúcií, orgánov alebo úradov alebo agentúr Únie.

39. Takisto nemôže kasačný súd súhlasiť s argumentáciou žalovaného z jeho vyjadrenia (viď bod č. 26), že rozsudky Súdneho dvora nie sú formálnym prameňom práva na území Slovenskej republiky. Rozhodnutia Súdneho dvora sú bezpochyby právne záväzným výkladom Colného kódexu a sú prameňom práva na území všetkých členských štátov Európskej únie. V zmysle čl. 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a zásady prednosti práva Európskej únie pred vnútroštátnym právom (vrátane judikatúry Súdneho dvora) sú orgány verejnej moci povinné vykladať všetky vnútroštátne ustanovenia eurokonformným spôsobom tak, aby ich aplikácia prispela k realizácii požiadavky na zabezpečenie účinnej súdnej a správnej ochrany práv, ktoré fyzickým a právnickým osobám vyplývajú z právneho poriadku Európskej únie, pričom únieové právo má v prípade kolízie jeho právnych noriem s právnymi normami členského štátu prednosť pred vnútroštátnymi právnymi normami.

40. Preto pre správne právne posúdenie aplikácie čl. 221 ods. 4 Colného kódexu na otázku preklúzie právomoci colného úradu zapísať clo po uplynutí 3 ročnej lehoty je nutné postupovať tak, ako správne vykonal colný úrad v prvostupňovom rozhodnutí, t.j. svoje interpretačné závery podložiť o výkladové zistenia z dostupných rozsudkov Súdneho dvora.

41. Prostredníctvom svojho rozsudku zo 16. júla 2009, *Snauwaert a spol.* v spojených veciach C-124/08 a C-125/08 (marginálne body č. 25 až 31) Súdny dvor interpretačne vymedzil pojem trestne stíhateľný skutok (v slovenskom texte Colného kódexu zakotvený jazykový ekvivalent „skutok, ktorý v čase spáchania podliehal začatiu trestného konania na súde“) a vyjadril sa tak k nutnosti zahájenia trestného konania ako aj k potrebnosti výsledku takto zahájeného konania a k rozsahu dotknutých osôb nasledujúcim spôsobom:

„25. Na úvod treba pripomenúť, že pod výrazom „trestne stíhateľný skutok“, ktorý je uvedený v článku 221 ods. 3 colného kódexu, sa chápe každý skutok, ktorý podľa právneho poriadku členského štátu, ktorého príslušné orgány chcú dodatočne vybrať clo, môže byť kvalifikovaný ako trestný čin v zmysle vnútroštátneho trestného práva [pozri analogicky, pokiaľ ide o článok 3 nariadenia Rady č. 1697/79 z 24. júla 1979 o vyberaní „a posteriori“ dovozných alebo vývozných ciel, ktorých zaplatenie sa nevyžadovalo od osoby zodpovednej za zaplatenie cla v prípade tovarov deklarovaných pre colný režim, ktorý obsahuje povinnosť zaplatiť takého clo [neoficiálny preklad] (Ú. v. ES L 197, s. 1), rozsudok z 27. novembra 1991, *Meico-Fell*, C-273/90, Zb. s. I-5569, bod 9].

26. Súdny dvor mal príležitosť upresniť, že kvalifikácia „trestne stíhateľného skutku“ colnými orgánmi nepredstavuje konštatovanie, že skutočne došlo k porušeniu trestného práva. Uvedená kvalifikácia sa vykonáva iba v rámci a na účely správneho konania, ktorého jediným cieľom je umožniť uvedeným orgánom napraviť nesprávny alebo nedostatočný výber dovozného alebo vývozného cla. (pozri analogicky, pokiaľ ide o článok 3 nariadenia č. 1697/79, rozsudok z 18. decembra 2007, *ZF Zefeser*, C-62/06, Zb. s. I-11995, bod 28).

27. Preto, aby sa odpovedalo na túto otázku, treba na jednej strane zdôrazniť, že v súlade s článkom 221 ods. 1 colného kódexu oznámenie dovozného alebo vývozného cla, ktoré sa má zaplatiť, sa musí urobiť voči dlžníkovi colného dlhu.

28. Na druhej strane treba skonštatovať, že prvá veta odseku 3 uvedeného článku zakotvuje pravidlo

premlčania, podľa ktorého sa toto oznámenie neuskutočňuje po uplynutí lehoty troch rokov odo dňa, keď vznikol colný dlh.

29. Ako výnimku z tohto pravidla druhá veta spomínaného odseku stanovuje, že colné orgány môžu takéto oznámenie, pokiaľ to povoľujú platné právne predpisy, urobiť po uplynutí tejto lehoty, keď nemohli určiť presnú sumu cla splatnú podľa zákona v dôsledku trestne stíhateľného skutku.

30. Preto tak zo znenia, ako aj zo systému článku 221 colného kódexu vyplýva, že suma cla môže byť oznámená dlžníkovi po uplynutí trojročnej lehoty, keď v dôsledku trestne stíhateľného skutku colné orgány nemohli určiť presnú sumu cla splatnú podľa zákona, aj keď uvedený dlžník nie je páchatelom tohto skutku.

31. Tento výklad je okrem toho potvrdený použitím slovného spojenia „takéto oznámenie“ v druhej vete článku 221 ods. 3 colného kódexu, ktoré odkazuje na slová „oznámenie dlžníkovi“ uvedené v prvej vete tohto ustanovenia. Takto sa uvedené ustanovenie neobmedzuje na oznámenie cla, ktoré má byť zaplatené, iba dlžníkovi, ktorý by bol páchatelom trestne stíhateľného skutku."

42. Prostredníctvom svojej nasledujúcej judikatúry, ktorá je čiastočne založená v colnom spise, Súdny dvor ďalej potvrdzoval svoje výkladové zistenia, že čl. 221 ods. 4 Colného kódexu predstavuje výnimku z pravidla premlčania a táto výnimka nevyžaduje naplnenie skutkovej podstaty trestného činu ale iba skutok, ktorý bol v čase jeho spáchania trestne stíhateľný (rozsudok Súdneho dvora zo 17. júna 2010, sp.zn. C-75/09 vo veci AGRA).

43. Obdobne sa Súdny dvor vyslovil v rozsudku z 19. októbra 2017 (sp.zn. C-522/16 vo veci A, marg. body č. 54 až 62), nasledovne:

54. Svojou štvrtou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 221 ods. 4 colného kódexu vykladať tak, že za okolností ako vo veci samej skutočnosť, že colný dlh na dovoznom cle vznikol podľa článku 201 ods. 1 colného kódexu prepustením tovaru podliehajúceho dovoznému clu do voľného obehu, má za následok vylúčenie možnosti oznámiť dlžníkovi sumu dlžného dovozného cla v súvislosti s takýmto tovarom po uplynutí lehoty stanovenej v článku 221 ods. 3 uvedeného kódexu.

55. Na úvod je potrebné pripomenúť, že v zmysle článku 201 ods. 1 colného kódexu prepustením tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu, do voľného obehu, dochádza k vzniku colného dlhu pri dovoze.

56. V súlade s článkom 221 ods. 3 colného kódexu sa oznámenie sumy cla dlžníkovi nemôže uskutočniť po uplynutí lehoty troch rokov odo dňa, kedy vznikol colný dlh. Odsek 4 rovnakého článku však stanovuje možnosť colných orgánov vykonať oznámenie sumy cla dlžného podľa zákona dlžníkovi aj po uplynutí lehoty troch rokov, ak je tento colný dlh dôsledkom skutku, ktorý je trestne stíhateľný.

57. Z bodu 40 tohto rozsudku vyplýva, že za okolností, o aké ide vo veci samej, dodatočné dovozné clo zavedené podľa článku 5 nariadenia č. 2777/95 spadá pod pojem colný dlh. V dôsledku toho ak poskytnutím nepravdivých údajov došlo k nevybratiu takéhoto dodatočného cla alebo jeho časti, je potrebné vychádzať z toho, že takýto colný dlh „je výsledkom“ poskytnutia týchto údajov v zmysle článku 221 ods. 4 colného kódexu.

58. Aj keď v tejto súvislosti z článku 201 ods. 1 colného kódexu vyplýva, že prepustenie do voľného obehu predstavuje jednu zo skutočností, na základe ktorých vzniká colný dlh pri dovoze, vymenovaných v tomto článku, z tejto úvahy nemožno vyvodiť, že by tento dlh nebol v zmysle článku 221 ods. 4 colného kódexu „výsledkom“ skutkov, ako sú skutky, o aké ide vo veci samej.

59. Nič totiž nenaznačuje, že by bolo úmyslom normotvorcu Únie vylúčiť z pôsobnosti článku 221 ods. 4 colného kódexu trestne stíhateľné skutky, ktoré zabránili úplnému alebo čiastočnému vybratiu cla v súvislosti s prepustením tovaru do voľného obehu.

60. Opačný výklad by mohol oslabiť dosiahnutie cieľa tohto ustanovenia, ktorým je rozšírenie možnosti na vymáhanie colného dlhu.

61. Preto je potrebné konštatovať, že v situáciách, keď sa uplatní článok 201 colného kódexu, je možné neprihliadnuť na lehotu troch rokov na oznámenie v zmysle článku 221 ods. 3 colného kódexu, ak bol dotknutý tovar protiprávne uvedený do voľného obehu v dôsledku vystavenia colného prehlásenia založeného na nepravdivých údajoch a táto okolnosť predstavuje trestne stíhateľný skutok.

62. Vzhľadom na predchádzajúce úvahy je potrebné na štvrtú otázku odpovedať, že článok 221 ods. 4 colného kódexu sa má vykladať tak, že skutočnosť, že colný dlh na dovoznom cle vznikol podľa článku 201 ods. 1 colného kódexu prepustením tovaru, ktorý podlieha dovoznému clu do voľného obehu, nemá

sama osebe za následok vylúčenie možnosti oznámiť dlžníkovi sumu dlžného dovozného cla v súvislosti s takýmto tovarom po uplynutí lehoty stanovenej v článku 221 ods. 3 colného kódexu.

44. Práve slovné spojenie „ak bol dotknutý tovar protiprávne uvedený do voľného obehu v dôsledku vystavenia colného prehlásenia založeného na nepravdivých údajoch a táto okolnosť predstavuje trestne stíhateľný skutok“ (viď marg. bod 61 vyššie citovaného rozsudku) jednoznačne potvrdzuje závery colného úradu, že je oprávnený sám posúdiť, či skutok subjektu v colnom konaní majúci základ v protiprávnom uvedení tovaru do voľného obehu alebo iného colného režimu predstavuje trestne stíhateľný skutok, a to bez ohľadu, či osoba zodpovedná za tento skutok bola aj uznaná trestným súdom vinnou zo spáchania takéhoto skutku. V tejto súvislosti musí kasačný súd zdôrazniť, že trestná stíhateľnosť skutku bola potvrdená listom Kriminálneho úradu finančnej správy (viď bod č. 8).

45. Preto kasačný súd nemôže súhlasiť ani s námietkou sťažovateľa (v správnom konaní), že malo dôjsť minimálne k prerušeniu správneho konania do skončenia trestného konania. V súvislosti s uvedeným rovnako irelevantne vyznieva ďalší sťažnostný bod, že colný úrad nedostatočne a neúplne zistil skutočný stav veci, keďže nemal pripojený trestný spis. Ako už naznačil kasačný súd, trestné stíhanie, resp. trestné konanie a jeho vývoj na záver colného úradu, že ide o trestne stíhateľný skutok, nemá vplyv. Preto ani zistenia orgánov činných v trestnom konaní, ktoré sú zachytené v trestnom spise nemajú zásadný vplyv na rozhodovania colného úradu o aplikácii čl. 221 ods. 4 Colného kódexu.

46. Navyše pre kasačný súd s prihliadnutím na ust. § 85 ods. 1 zákona č. 199/2004 Z.z. Colný zákon a o zmene a doplnení niektorých zákonov vyplýva aj z ust. § 40 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), že pre colný úrad zákonodarca nekladie žiadne prekážky v procese zvažovania, či skutočnosti zistené v colnom konaní nasvedčujú tomu, že ide trestne stíhateľný skutok. Aj v tomto prípade platí, že colný orgán sa nevyslovuje, že týmto skutkom bol alebo mohol byť spáchaný trestný čin.

Podľa § 85 ods. 1 Colného zákona na konanie podľa tohto zákona alebo podľa osobitného predpisu [odkaz na Colný kódex] sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak.

Podľa § 40 ods. 1 Správneho poriadku platí, že ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol príslušný orgán, je správny orgán takým rozhodnutím viazaný; inak si správny orgán môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania.

Podľa § 40 ods. 2 Správneho poriadku správny orgán si nemôže ako o predbežnej otázke urobiť úsudok o tom, či a kto spáchal trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt, alebo o osobnom stave fyzickej osoby, alebo o existencii právnickej osoby, ak patrí o tom rozhodovať súdu.

47. Čo sa týka možnosti sťažovateľa namietať prípadné účelové vedenie trestného konania alebo či je vec trestného stíhania dostatočne odôvodnená, toto kasačný súd nemôže hodnotiť, nakoľko uvedené spadá do kompetencie orgánov činných v trestnom konaní. Preto kasačný súd vyhodnotil tento dôvod kasačnej sťažnosti ako irelevantný.

C) K dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p.

48. Ďalej sťažovateľ namieta, že správny súd závažným spôsobom zasiahol do práva na spravodlivý proces oboch strán konania, keď na ústny návrh žalovaného na prerušenie konania prednesený na pojednávaní dňa 16.05.2017 tento návrh predsedníčka senátu ani len nezaprotokolovala do zápisnice a následkom toho senát správneho súdu o takomto návrhu nerozhodol. Súčasne sťažovateľ požiadal kasačný súd, aby si vyžiadal v rámci spisu správneho súdu i kompletný zvukový záznam celého pojednávania vykonaného dňa 16.05.2017 správnym súdom v tejto veci. Kasačný súd vypočutie zvukového záznamu pojednávania vykonal na neverejnom zasadnutí senátu dňa 29.07.2019.

49. Z ustanovenia § 440 ods. 1 písm. f) S.s.p. pre kasačný súd vyplýva, že zákonodarca nekladie dôraz

na akýkoľvek nesprávny procesný postup správneho súdu ale spája tento nesprávny procesný postup s tak závažným následkom, ktorý pri nemožnosti realizácie procesných práv účastníka sa prejavuje porušením práva na spravodlivý proces. Zo zvukového záznamu (časový bod 34 minúta 30 sekunda zvukového záznamu) kasačný súd zistil, že poverený pracovník na vytýčenom pojednávaní položil otázku konajúcemu senátu, či by nebolo vhodné uvedený súdny prieskum prerušiť až do rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky o veci, ktorá mohla súvisieť s preskúmanou vecou. Po objasnení irelevantnosti tohto návrhu predsedníčkou senátu poverený pracovník žalovaného na tomto návrhu výslovne netrval. V závere pojednávania (časový bod 37 minúta 45 sekunda zvukového záznamu) ani sťažovateľ, resp. jeho právna zástupkyňa nepodporili tento návrh a deklarovali, že nemajú žiadne návrhy.

50. Vzhľadom na hore uvedené závery sa kasačný súd nemohol ďalej s týmto dôvodom kasačnej sťažnosti zaoberať.

D) K dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. h) S.s.p.

51. Sťažovateľ záverom namieta, že krajský súd sa odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe kasačného súdu (kasačný dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. h/ S.s.p.). V tejto súvislosti kasačný súd však musí poukázať na absenciu argumentácie sťažovateľa, t.j. na neuvedenie konkrétnych súdnych rozhodnutí kasačného súdu a v čom vidí odklon od ich záverov. Preto tento dôvod kasačný súd musel odmietnuť.

VI.

52. Kasačný súd vzhľadom na dôvody kasačnej sťažnosti uplatnenej sťažovateľom uvádza, že napadnutý rozsudok spĺňa zákonné požiadavky na formálne i obsahové náležitosti rozsudku požadované v zmysle § 139 S.s.p. Uvedený rozsudok správneho súdu dostatočne vychádza zo zisteného skutkového stavu, ktorého právna subsumácia pod právo Únie a judikatúru Súdneho dvora bola správnym súdom odôvodnená. Skutočnosť, že správny súd nekládol dostatočný dôraz na zásadu lojálnej spolupráce vyjadrenej v čl. 7 ods. 2 ústavy v spojení s čl. 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, toto samo o sebe nevytvára dôvod na vyhovie kasačnej sťažnosti.

53. S týmto súvisí aj často opakovaná argumentácia kasačného súdu, že pokiaľ účastník súdneho prieskumu argumentuje rozhodovacou činnosťou Súdneho dvora, musí si byť vedomý toho, že judikatúra Súdneho dvora je pre finančnú oblasť práva Únie mimoriadne rozsiahla. Pre správne posúdenie veci podľa názoru kasačného súdu nie je podstatné, koľko „judikátov“ ten ktorý účastník cituje, ale rozhodujúce je, čo z týchto rozhodnutí Súdneho dvora je možno aplikovať na preskúmanú vec, teda k akým právnym záverom s ohľadom na obdobné skutkové okolnosti prípadu a relevantnú právnu úpravu správny súd v tam riešenom prípade dospel, a ako následne tieto právne závery dopadajú aj na preskúmanú vec.

54. Navyše počas konania kasačný súd z dostupných zdrojov nezistil a ani mu nebolo účastníkmi naznačené, resp. nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť, poprípade výskyt skoršej judikatúry, od ktorej by sa tento rozsudok odkláňal.

55. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení dôvodov kasačnej sťažnosti a stanoviska žalovaného ako aj so zohľadnením záverov obsiahnutých v citovanej judikatúre Súdneho dvora (viď účinky sledované v čl. 7 ods. 2 spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy), s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa § 137 ods. 4 v spojení s § 452 ods. 1 S.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

56. Kasačný súd v preskúmanej veci v súlade s ust. § 455 S.s.p. rozhodol bez pojednávania, lebo nezistil, že by nariadenie pojednávania bolo potrebné.

57. O nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 2 S.s.p. na základe princípu úspešnosti sťažovateľa, čo v konaní o kasačnej sťažnosti nenastalo. Podľa § 467 ods. 1 S.s.p. ustanovenia o trovách konania sa primerane použijú na kasačné konanie.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 438 v spojení s § 439 S.s.p.).